

РЕШЕНИЕ

№ 5216

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5521** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор (КФН) срещу Решение от 07.05.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав по н.а.х.дело № 7419/2019г., с което е отменено наказателно постановление № Р- 10-402 от 08.04.2019г., издадено от изпълняващ правомощията на заместник председателя на КФН. С наказателното постановление на Застрахователно дружество [фирма] за извършени нарушения по чл. 106 ал.2 от КЗ са наложени две имуществени санкции, всяка в размер на 2000 лева на основание чл. 83, чл. 53, чл. 27 и чл. 18 от ЗАНН, чл. 16, ал.1, т.19 от Закона за Комисията за финансов надзор във вр. с чл. 647, ал.2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 във вр. с ал.1, т. 2 от КЗ.

Касаторът навежда доводи за неправилност на решението на СРС. Твърди, че при постановяването на решението на СРС са допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуални правила- касационни основания по чл.348,ал.1, т.1 и т.2 НПК. Излага, че районният съд неправилно е приел, че АУАН е съставен извън тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. По същество се иска отмяна на въззивноторешение и постановяване на ново, с което да се потвърди в цялост НП.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Установени факти:

Със Заповед № 3-354 от 20.09.2018г. на заместник председателя на КФН било наредено извършване на проверка на ЗД [фирма] за периода 01.01.2018г.- 30.06.2018г. С писмо на КФН от 09.11.2018г. от дружеството били изискани съответните документи, които постъпили при органа на 16.11.2018г. От тях било установено, че дружеството в хода на уреждане за заведена пред него претенция на 10.04.2018г. № [ЕГН], във връзка с подадено уведомление за щета на МПС, не е регистрирало с входящ номер представено удостоверение за банкова сметка, с дата на издаване 10.04.2018г. и същото не е включено в описа от 10.04.2018г. на представените документи, като банковата сметка е посочена в доклада от 02.05.2018г. по претенцията, в който е определено обезщетение, което е изплатено на 12.10.2018г. Било установено също, че във връзка с заведена пред дружеството на 21.02.2018г. претенция № [ЕГН], вследствие подадено уведомление за МПС, в документите нямало удостоверение за банкова сметка и от тях не ставало ясно кога е представено такова, както и не ставало ясно кога е представена фактурата, с дата на издаване 19.03.2018г., тъй като тя не е била регистрирана с входящ номер, а определеното с доклад от 25.04.2018г. обезщетение по претенцията било изплатено по фактурна стойност на 05.06.2018г.

Във връзка с така установените обстоятелства била направена преценка, че дружеството не е регистрирало и в двата случая датата на получаване на представения пред него като застраховател документ, като по претенция № [ЕГН]- това е удостоверението за банкова сметка на застрахованото лице, което било квалифицирано като извършено в периода 10.04.2018г.- 02.05.2018г. нарушение на чл. 106 ал.2 от КЗ, а по претенция № [ЕГН]- това е представената фактура, с дата на издаване 19.03.2018г., което също било квалифицирано като извършено в периода 19.03.2018г.- 25.04.2018г. в [населено място] нарушение на чл. 106 ал.2 от КЗ.

За тези нарушения на ЗД [фирма] бил съставен АУАН, в който били вписани и две други нарушения по същата квалификация, във връзка с заведени две други претенции пред дружеството. Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП само за нарушенията във връзка със заведената на 10.04.2018г. № [ЕГН] и заведената на 21.02.2018г. претенция № [ЕГН], като в НП било посочено, че всяко от описаните две нарушения е извършено повторно.

Тази фактическа обстановка СРС приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката. Въззивният съд е приел, че нарушението е установено по несъмнен начин и не представлява маловажен случай, но е отменил наказателното постановление поради допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност – а именно съставяне на АУАН след тримесечния срок по чл.32 от ЗАНН .

Правни изводи:

Съдът не споделя извода на въззивния съд относно допуснато нарушение на чл.34 от ЗАНН при издаване на АУАН. Според чл.34, ал.1, пр.2 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Моментът, от който започва да тече срокът за съставяне на АУАН е този на откриване на нарушението и нарушителя. Процесуалният закон прави разграничение между понятията "откриване" на нарушението/нарушителя и "установяване" на нарушението, като последното се извършва със съставянето на АУАН. Нарушението се счита за открито, когато има необходимите и достатъчни данни за неговото извършване и за самоличността на нарушителя, респективно когато са констатирани факти и обстоятелства за наличие на поведение, било то действие или бездействие, на конкретно лице, което поведение от обективна страна сочи на допуснато административно нарушение. В случая извършването на нарушенията е установено въз основа на изискани от застрахователя писмени доказателства, представени на 16.11.2018г. Именно от тази дата, когато са представени всички относими към конкретния случай доказателства започва да тече срока по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. В случая той е съставен на 22.01.2019г. като е спазен тримесечния срок по чл.34 от ЗАНН.

По чл.34, ал.1 от ЗАНН откриване на нарушителя означава установяване и индивидуализиране на лицето, отговорно за противоправното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, а не наличието на възможност това да бъде сторено, нито пък фактическото му намиране или осъществяването на контакт между него и актосъставителя. Откриването на нарушителя е резултат от административнопроизводствени действия, предприети от снабдения с правомощията за това орган, като срокът по чл. 34 от ЗАНН започва да тече именно от момента, в който нарушението бъде установено от овластения служител.

Относно факта на нарушението и неговата съставомерност касационната инстанция напълно споделя изводите на въззивния съд, които са правилни и обосновани, направени въз основа на напълно изяснена фактическа обстановка и цялостна преценка на събраните доказателства.

По тези съображения обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а наказателното постановление – потвърдено.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на касатора следва да се присъди поисканото юриск. възнаграждение в размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и чл. 221, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 07.05.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 7419/2019 г. на СРС, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р- 10-402 от

08.04.2019г., издадено от изпълняващ правомощията на заместник председателя на КФН.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма] да заплати на КФН разноси по водене на делото в размер на 100лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: